

ความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่
ในพื้นที่เทศบาล ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

Successes of Social wellness policy implementation for the elder resided
at Banlad District Municipality Phetchaburi Province

กิงแก้ว อ่วมองอาจ¹ และ วรสิทธิ์ เจริญพุด²

KingKaew Uamongart ¹ and Vorasit Chareonputch ²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์^{1,2}

Rattanakosin College of Innovation Management^{1,2}

E-mail: ¹kingkaew078@gmail.com

Retrieved 20-06-2019; Revised 13-08-2019; Accepted 11-11-2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ไปปฏิบัติจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีไปปฏิบัติ (4) เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีไปปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านลาด จำนวน 253 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับสูง (2) กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรด้านอาชีพ มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน (3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (4) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไป

ปฏิบัติมีสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติได้เกินร้อยละ 88.2

คำสำคัญ: ความสำเร็จ; นโยบายสวัสดิการสังคม; ผู้สูงอายุ

Abstract

The purposes of this study were to (1) assess the success of the elderly social welfare for elderly residents policy implementation (2) compare the opinions of the sample towards Successes of Social wellness policy implementation by demographics factors. (3) explain correlation between affecting factors with success of the policy implementation (4) forecast success of the policy implementation by affecting factors. This study employed a quantitative design. Data collection tool was questionnaires The sample were 253 elderly residents of Banlad District Municipality Phetchaburi Province. Statistical analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-WayANOVA, Pearson correlation, and multiple regression. Findings were as follows; (1) the success of the elderly social welfare for elderly residents policy implementation was high level. (2) There were not difference among respondents opinion toward the success of the elderly social welfare for elderly residents policy implementation. (3) There was positive statistical significant correlation between affecting factors with success of the policy implementation (4) affecting factors could forecast success of the policy implementation at 88.2 percent.

Keywords: Success; Social Welfare Policy; The Elderly

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ จากข้อมูลที่ได้มีการจัดทำสถิติไว้ พบว่าหลังจากปี พ.ศ 2552 ประเทศไทยมีประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิงซึ่งได้แก่ เด็กและผู้สูงอายุ จะมีจำนวนสูงกว่าประชากรในวัยทำงานและภายในปี 2560 ประเทศไทยจะมีประชากรเด็กน้อยกว่าผู้สูงอายุเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศ เป็นผลมาจากการลดภาวะเจริญพันธุ์อย่างรวดเร็วและการลดลงอย่างต่อเนื่องของระดับการตายของประชากรภายในประเทศ ทำให้อัตราส่วนของประชากรผู้สูงอายุในประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลของประชากรในประเทศไทยในปี 2564 ประชากรในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 66.5 ล้านคน (ประกาศสำนักงานทะเบียนกลาง เรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563) และคาดว่าในปีนี้ (2564) จะเพิ่มเป็น 67.2 ล้านคน และดูเหมือนว่าผู้หญิง จะมีแนวโน้ม “อายุยืนยาว” กว่าผู้ชาย จะมีผู้สูงอายุ

ในรายงานการประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 พบว่า หลังปี 2571 จำนวนประชากรจะลดลงในอัตราร้อยละ -0.2 จากนั้นในปี 2583 คาดประมาณว่า “จะมีประชากรทั้งหมดประมาณ 65.4 ล้านคน” สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอโดยคาดการณ์ว่า ประชากรของไทยจะเพิ่มขึ้นจาก 66.5 ล้านคน ในปี 2563 เป็น 67.2 ล้านคน ในปี 2571 หลังจากนั้นจำนวนประชากรจะเริ่มลดลงในอัตรา -0.2% ต่อปี ทำให้ในปี 2583 คาดการณ์โดยประมาณว่าประเทศไทยจะมีประชากรทั้งหมดประมาณ 65.4 ล้านคน โดยจำนวนประชากรตามโครงสร้างประชากรแบ่งเป็นวัยเด็ก (แรกเกิด-14 ปี) มีแนวโน้มลดลง จากจำนวนรวมในปี 2563 มีจำนวนประชากรเด็ก 11.2 ล้านคน หรือ 16.9% ของประชากรทั้งหมดจะลดลงเป็น 8.4 ล้านคน หรือสัดส่วนเหลือแค่ 12.8 % ในปี 2583 ประชากรผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) ในปี 2563 มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ 12 ล้านคน หรือ 18% ของจำนวนประชากรทั้งหมดนั้นจะเพิ่มเป็น 20.42 ล้านคน หรือ 31.28% ของจำนวนประชากรในปี 2583 ส่วนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ในอีก 10 ปีข้างหน้า (รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2556 โดย มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย เพื่อจัดการกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภายในสังคมของประเทศไทยรัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายสวัสดิการสังคมและตราพระราชบัญญัติขึ้นมารองรับการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติและกระจายอำนาจการนำไปปฏิบัติสู่ระดับการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีการจัดทำกฎหมายรองรับการมอบอำนาจให้ให้องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดทำระบบสวัสดิการและบริการสาธารณะเพื่อให้การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัยภายในพื้นที่ของตนเองและได้กำหนดให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอยู่ในอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ (พรก. แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(10) ที่มีการให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการจัดบริการสาธารณะต่างๆที่เป็นประโยชน์ให้กับประชาชนภายในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยให้มีการสังคมสงเคราะห์ รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และในรัฐธรรมนูญยังมีการบัญญัติสิทธิของผู้สูงอายุไว้โดยมีใจความว่าบุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ และรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560 หมวด 3 มาตรา 47, 48) ทำให้สามารถจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุภายในพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการดังกล่าวนับว่าเป็นการจัดทำนโยบายที่เหมาะสม แม้ว่าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นการนำนโยบายประชานิยมเพื่อหาคะแนนนิยมแต่การ จะเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชากรที่สูงวัยและเกือบทั้งหมดไม่ได้อยู่ในวัยทำงาน การจัดการดูแลในเรื่องทางเศรษฐกิจ และสุขอนามัยเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นความรับผิดชอบที่รัฐต้องจัดการเพราะประชาชนทุกวัยคือคนไทยดังนั้นรัฐบาลจึงมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภารกิจนำนโยบายไปปฏิบัติและหน่วยงานปกครองท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนที่สุดและเข้าใจบริบทของการปกครองท้องถิ่นได้ดีที่สุดได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาลตำบล มีภารกิจสำคัญได้แก่การให้บริการประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของประชาชนในพื้นที่บริการอีกประการหนึ่งในฐานะที่เทศบาลตำบลเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่บริการสูงสุด จึงเป็นสถานที่ให้ความรู้ในการปกครองท้องถิ่นตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองที่ได้รับการเชื่อมั่นว่าเป็นการปกครองที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการสาธารณะที่มีประสิทธิผลสูงสุด (โกวิทย์ พวงงาม, 2551) การกิจที่รัฐบาลได้มอบหมายให้เทศบาลตำบลที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่การนำนโยบายสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติประเทศไทยได้นำนโยบายสวัสดิการสังคมมากำหนดและปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 แต่ปรากฏว่ายังมิได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ดังเช่นงานวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชน กรณีศึกษาในชุมชนตำบล ท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่กล่าวว่า สภาพการดำเนินงานนั้นมีการจัดสวัสดิการยังไม่เหมาะสม สภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการ คือ ปัญหาในการประชาสัมพันธ์ จัดสวัสดิการไม่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐกรณีของพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาดก็เช่นกัน ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายสวัสดิการสังคมโดยเฉพาะด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จึงเป็นเหตุให้ประชาชนยังมิได้รับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตดังที่รัฐคาดหวัง จึงเป็นเหตุให้ต้องแสวงหาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมถึงการศึกษาปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

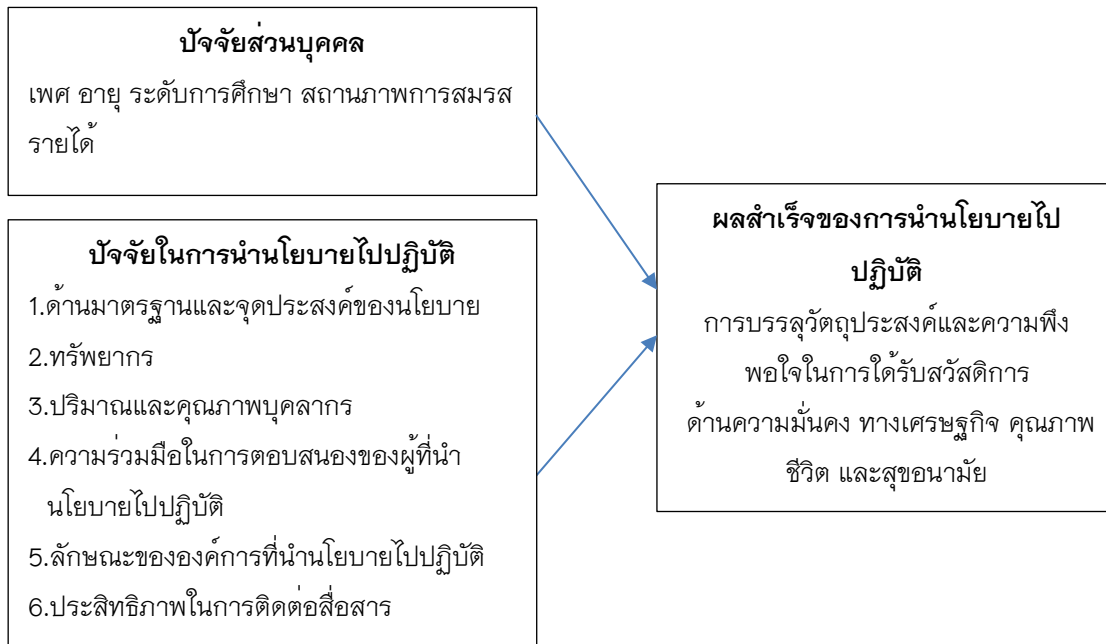
1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ไปปฏิบัติจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ไปปฏิบัติ
4. เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีไปปฏิบัติ

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษา เรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการผู้สูงอายุไปปฏิบัติเทศบาลตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี นั้นมีแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นแนวทางที่จะใช้เป็นการศึกษาดังต่อไปนี้ (1) นโยบายต่างๆของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ (2) นโยบายด้านสวัสดิการสังคมต่าง ๆ (3) ทฤษฎีและแนวคิดนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติ (4) ความเป็นมาสภาพทั่วไป

และข้อมูลพื้นฐานของตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี (5) งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 688 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนั้น ประกอบด้วย ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุที่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี Yamane (อ้างอิงโดย ยุทธ ไกรวรรณ ,2550) ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เท่ากับ 253 คนเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม โดยจัดทำให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และครอบคลุมกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้แบ่งส่วนของแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ หรือ Check list มีจุดมุ่งหมายในการทราบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการดำเนินงานในด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ไปปฏิบัติในส่วนมาตรฐานนโยบาย ทรัพยากรของนโยบาย ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัตินโยบาย

ทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารส่วนที่ 3 จะเป็นข้อมูลในผลการนำนโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุไปปฏิบัติในพื้นที่ ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีส่วนที่ 4 จะเป็นข้อเสนอแนะในการนำนโยบายสวัสดิการผู้สูงอายุไปปฏิบัติในกรณีศึกษา พื้นที่ตำบลบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามนี้ใช้หลักในการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์ในการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า หรือ Rating Scale ของ Ranis A Likert

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน

ผลการวิจัย

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกได้ ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0

อายุ พบว่ามีอายุอยู่ในช่วง 60–65 ปี สูงที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 45.13 รองลงมา อายุอยู่ในช่วง 66–70 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 อายุอยู่ในช่วง 71–75 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 อายุอยู่ในช่วง 76–80 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่ามีระดับประถมศึกษา สูงที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา ไม่ได้จบการศึกษา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

มีรายได้ พบว่า รายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท สูงที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา รายได้ 3,001–5,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 รายได้ 5,001–7,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 รายได้ 7,001–9,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และรายได้ 9,001–11,000 บาท 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

อาชีพพบว่าไม่ได้ประกอบอาชีพ สูงที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา อาชีพเกษตรกร จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และอาชีพค้าขาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ตามลำดับ

ความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการของผู้สูงอายุไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.81$) อยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ด้านสุขอนามัย ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับสูง

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวม ความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการของผู้สูงอายุไปปฏิบัติเทศบาลตำบลบ้านลาด ภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านลักษณะขององค์การนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.08$) อยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ ด้านปริมาณคุณภาพของบุคลากร ($\bar{X} = 4.05$) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทรัพยากรนโยบาย ($\bar{X} = 3.82$) อยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกแต่ละด้านพบว่า

ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ย 3.88 พบว่านโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ระดับสูงเฉลี่ย 3.92

ปัจจัยด้านทรัพยากรนโยบาย พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 3.82 พบว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จด้วยดีอย่างเพียงพอ เฉลี่ย 3.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .699

ปัจจัยด้านปริมาณคุณภาพของบุคลากร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ย 4.06 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบายอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .697

ปัจจัยด้านความร่วมมือและการตอบสนองนโยบาย พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ย 4.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .516 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ส่วนราชการระดับจังหวัดสนับสนุน ร่วมมือ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างดี อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .505

ปัจจัยด้านลักษณะขององค์การนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ย 4.08 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าผู้ปฏิบัติเข้าใจนโยบายการดำเนินงาน ก่อนที่จะมีการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .667

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ย 4.08 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องให้บริการหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ประชาสัมพันธ์การนำนโยบายด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในรูปแบบต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน และระยะเวลาในการปฏิบัตินโยบายและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถในการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามนโยบาย จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .632, .640

ข้อเสนอแนะ

1. ความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการของผู้สูงอายุไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการของผู้สูงอายุไปปฏิบัติ เนื่องจากนโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายส่งผลในลักษณะประชาานิยมต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. นโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายจากบนลงล่าง ข้าราชการเป็นผู้ปฏิบัติ ผลสำเร็จก็เกิดอันเนื่องจากการขับเคลื่อนเป็นฝ่ายเดียวถ้าจะให้มีความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ควรเปิดโอกาสให้จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับการกำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. แม้ว่าเป็นนโยบายที่ประชาานิยมแต่รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องกำหนดนโยบายดังกล่าว
4. เนื่องจาก ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายและปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบายเป็นตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ภาครัฐควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมพร้อมกับจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- ชำนาญ แดงทอง. (2553). *ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของผู้สูงอายุในเขตชนบท จังหวัดสุพรรณบุรี*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิตประภา แก้วกระจ่าง. (2550). *การประเมินโครงการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในหมู่บ้านและชุมชนเมือง (เปี้ยยังชีพ) กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี*. (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปัญญา ผลานิสงค์. (2553). *การนำนโยบายสวัสดิการเปี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี*. ค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2562, จาก shorturl.asia/11T5g
- ประสิทธิ์ วิชัย และภัทรธิดา ผลงาม. (2559). *การวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชน กรณีศึกษาในชุมชนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก*. ค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2562, จาก shorturl.asia/1fV39.
- ปาริชาติ คำคม. (2552). *ความต้องการบริการด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดนนทบุรี*. ค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2562, จาก shorturl.asia/w9Fus.
- แผนนโยบายด้านผู้สูงอายุ. (2552). *แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545 – 2564)*. ค้นเมื่อ 16 เมษายน 2562, จาก shorturl.asia/68pzt.
- ระพีพรรณ คำหอมและคณะ. (2552). *การประเมินโครงการบริการสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย*. ค้นเมื่อ 16 เมษายน 2562, จาก shorturl.asia/7zcP1.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2550). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2556). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วิภา ฐสรานนท์. (2550). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิยะดา ตีระแพทย์. (2551). *การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล*. ค้นเมื่อ 16 เมษายน 2562, จาก shorturl.asia/nWJxS.

ศิริพร เขียวไสว. (2550). *การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี*. ค้นเมื่อ 16 เมษายน 2562, จาก shorturl.asia/PA9gG.